

Úrhatnám kisebbség

2017 augusztus 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Egy agresszív kisebbség próbálja igájába hajtani világunkat.

Most, hogy a Reuters brit hírügynökség és az Ipsos közvéleménykutató intézet [legfrissebb felméréseiből](#) kiderült, hogy az amerikaiak ötvennégy százaléka szerint a helyükön kell maradniuk a konföderációs emlékműveknek, s csupán huszonhat százaléka gondolja, hogy a szobrokat el kell távolítani, nézzünk szembe azzal, amit eddig is sejtettünk: egy agresszív kisebbség próbálja igájába hajtani világunkat.

Nemcsak az amerikai szobordöntöget? indulat tapasztalataiból, hanem számtalan hazai és európai példából szűrhetjük le ennek az er?szakos minoritásnak a jellemvonásait. Olyan csoport akar hatalomra jutni a fejlett világban, amely semmibe veszi a demokráciát, hiszen semmibe veszi a többség akarátát, s – amennyire a hazai és nemzetközi sajtóban megjelen? nyilatkozatokból kit?nik – le is nézi többséget.

Bizonyára ebből a lenézésből fakad, hogy semmiféle megértést nem mutat a többségi, vagy általában más, amúgy demokratikus, befogadó, megenged? értékek, illetve az azokat képvisel? csoportok iránt. Ugyanakkor rendkívüli empátiával fordul olyanok felé, akik ezt az empátiát nem tudják vagy nem akarják viszonzni.

Például rajongással csüng az állatok, egyes szektás csoportok, iszlám fundamentalisták jogain.

Ezekben a csoportokban vélhet?en önmagukat, a vonalas ideológiához való kérélhetetlen ragaszkodást ismerik föl, saját tükörképüket látják, s mint ilyen elfogadják, támogatják.

Áldozatiság

Hasonló elkötelezettséggel fordul elhunyt embercsoportok emlékezetére felé. A tragikus sorsú csoportok lelkesült felemlegetése a politikai küzdelem fontos eszköze. Az egykori amerikai rabszolgák, a holokauszt elszenved?i, de akár az „elnyomott proletárok” vagy a megkínzott kutyák között er?teljes a párhuzam.

Az áldozatiság értelmezése valamennyi esetben ugyanaz.

A tragikus lét elszenved?i valamiképpen ma él? (szellemi) örököseikért hozták meg áldozatukat, tragédiájukkal hozzá járultak ahhoz, hogy mai utódaik jogot formáljanak a hatalomra. Az áldozatok szellemi, lelki örökösei a letéteményesei annak, hogy el?deik rettenetes kálváriája ne ismétl?dhessen meg.

A tragikus sorsokra való minduntalan hivatkozás, a múlt szerepl?inek kettéválasztása áldozatokra és b?nösökre (proletárok – burzsoák, zsidók – Horthy-fasiszták, néger rabszolgák – elnyomó fehérek, stb.) a jelenben is kijelöli a helyesnek, illetve a helytelennek nyilvánított utakat, pozíciókat. S mindennek természetesen semmi köze nincs a tragédiák közvetlen érintettjeinek – például a közép-európai zsidóság, vagy az amerikai feketék – tényleges sorsához. Nem az ? hajdani gondjaikból ered? mai problémákat akarja orvosolni ez az er?szakos politikai közösség, hanem saját hatalmát akarja kiteljesíteni.

Polkorrekt valóság

Hasonló harci szerepet tölt be ennek az agresszív és kíméletlen minoritásnak az eszköztárában a politikai korrektség eszméje. Az a felvetés, hogy a többség ne mondjon, tegyen, ábrázoljon, higgyen és gondoljon valamit csak azért, mert az egy feltételezett közösségnek fáj, nem más, mint ennek az er?szakos kisebbségnek a törekvése arra, hogy meghatározza, mit lehet és mit nem lehet, milyen viselkedés (és gondolkodás) elfogadható és mi elfogadhatatlan.

A politikai korrektség ilyen módon nemcsak bunkósbót a forradalmi elit kezében, amellyel lesújthat ellenfeleire, de sokkal veszélyesebb annál: a világ átértelmezésének eszköze. Egy a hétköznapjainkat felforgató harcos és hataloméhes csoport a politikai korrektség segítségével próbálja elfogadhatóvá tenni a maga deviáns valóságát, pontosabban azt valóságpótlékot, amelyben élcsapatként irányíthatja életünket.

Az amerikai szoborrombolók igyekezete mögött felsejl? abszurd hitvallás, amely szerint a többség akarata dacára

is úgy kell berendezni a világot, ahogyan ez a hataloméhes kisebbség kívánja, el?revetíti a végs? célt, a sz?k forradalmi elit rémuralmának igényét.

S az Amerikában zajló események – amelyek amúgy kísértetiesen emlékeztetnek a hasonló magyarországi szobor-hisztóriákra (XII. kerületi turul-szobor, német megszállás áldozatainak emlékm?ve, stb) – egyúttal azt is megmutatják, mit is kell tennünk.

Egy tapodtat sem engedhetünk a normális emberek világából!

Semmi engedményt nem adhatunk a politikai korrektség elmebetegségének. És, ami talán ennél is fontosabb: mindazt, amit eddig kipusztítottak normális, demokratikus, emberi világunkból, mindazt vissza kell vennünk!

<http://kiettemeg.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló